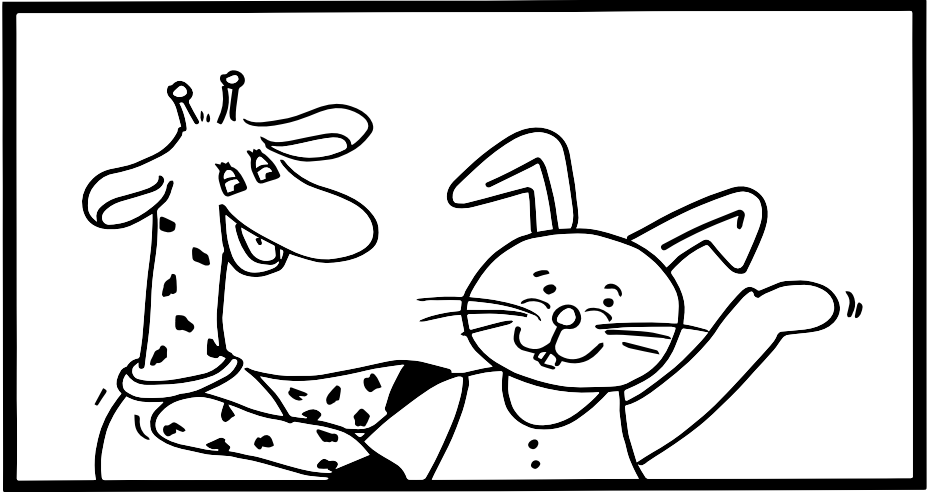

Amandelen

Hein het konijn en Raf de giraf gaan naar het ziekenhuis

Tekst: Ann Danckaert

Originele tekeningen: Hilde Mattheeuws

Het is heel vroeg in de morgen.

Samen met zijn mama stapt Raf de giraf het ziekenhuis binnen.
Raf vindt het een beetje raar, zo'n groot gebouw en dan die lift.

Teut!

"Kom Raf," zegt mama, "we zijn op de zevende verdieping!"

Raf zijn maag knort een beetje, want Raf mocht die morgen niets eten of drinken.

Maar kijk eens... Raf is niet alleen, er zijn nog andere vriendjes.

"Hallo Raf!"

Hoort Raf zijn naam daar roepen?

Ja, op de glijbaan zit Hein het konijn.

"Moet jij ook een dagje in het ziekenhuis?" vraagt Hein.

"Ja, ik heb vaak keelpijn en jij?"

"Ik heb vaak oorpijn!"

Maar nu moet Raf naar binnen bij de verpleegkundige.

"Tot straks!" roept Hein nog vlug.

7

De verpleegkundige stelt mama een heleboel vragen.

Dan zegt ze “Je mag je kleren uitdoen en hier op de weegschaal komen staan, dan kijken we eens hoeveel jij weegt.”

“Flink hoor, Raf!”

Nu krijgt Raf een armband rond zijn pols of voet met zijn naam erop, zo kan de dokter zien wie hij is als hij straks slaapt.

De verpleegkundige kijkt nog even met de thermometer of Raf geen koorts heeft.

“Trek nu maar je pyjama aan Raf.” zegt de verpleegkundige.

Raf neemt zijn knuffel heel dicht bij zich en kruipt in een bed.

Raf zit nu met zijn knuffel in zijn bed.
Het is een ander bed dan zijn bed thuis.
Er zitten spijlen aan zodat Raf er niet kan uitvallen en er staan wielen onder zodat de verpleegkundige met het bed kan rijden.

Raf zijn mama is nog steeds bij hem.
Dat is leuk, zo voelt Raf zich niet alleen.
Samen maken ze een praatje met juf Olifant, de juffrouw van de speelhoek.

Nu is het tijd om naar de dokter te gaan.
Juf Olifant en mama rijden met het bed naar de lift.

In de lift mag Raf op de knop drukken en dan gaat de lift naar beneden.

Wanneer ze uit de lift komen, moeten ze nog door een lange gang rijden en dan gaan ze door een grote deur.

“Waarom ziet iedereen er zo gek uit in een blauw pak en een groene muts?” vraagt Raf.

“Dat hoort zo,” zegt juf Olifant, “zo blijft alles netjes.”

Mama moet ook een groene schort en een paarse muts aantrekken en dat vindt Raf heel grappig.

Even later is Raf aan de beurt.

Een verpleegkundige rijdt met Raf naar een andere zaal en mama gaat ook mee.

Raf en knuffel mogen nu op een ander bed liggen.

Mama houdt Raf zijn hand vast, want Raf vindt het allemaal een beetje raar.

Ook de slaapdokter is er.

De slaapdokter houdt een maskertje over Raf zijn neus en mond en hij krijgt een knijper op zijn teen om zijn hart te horen.

“Mmmm vanille-ijsjes.” wil Raf nog zeggen, maar hij wordt zo moe dat zijn ogen dichtvallen.

Mama geeft Raf nog vlug een zoen.

Nu kan de dokter zijn keel genezen.

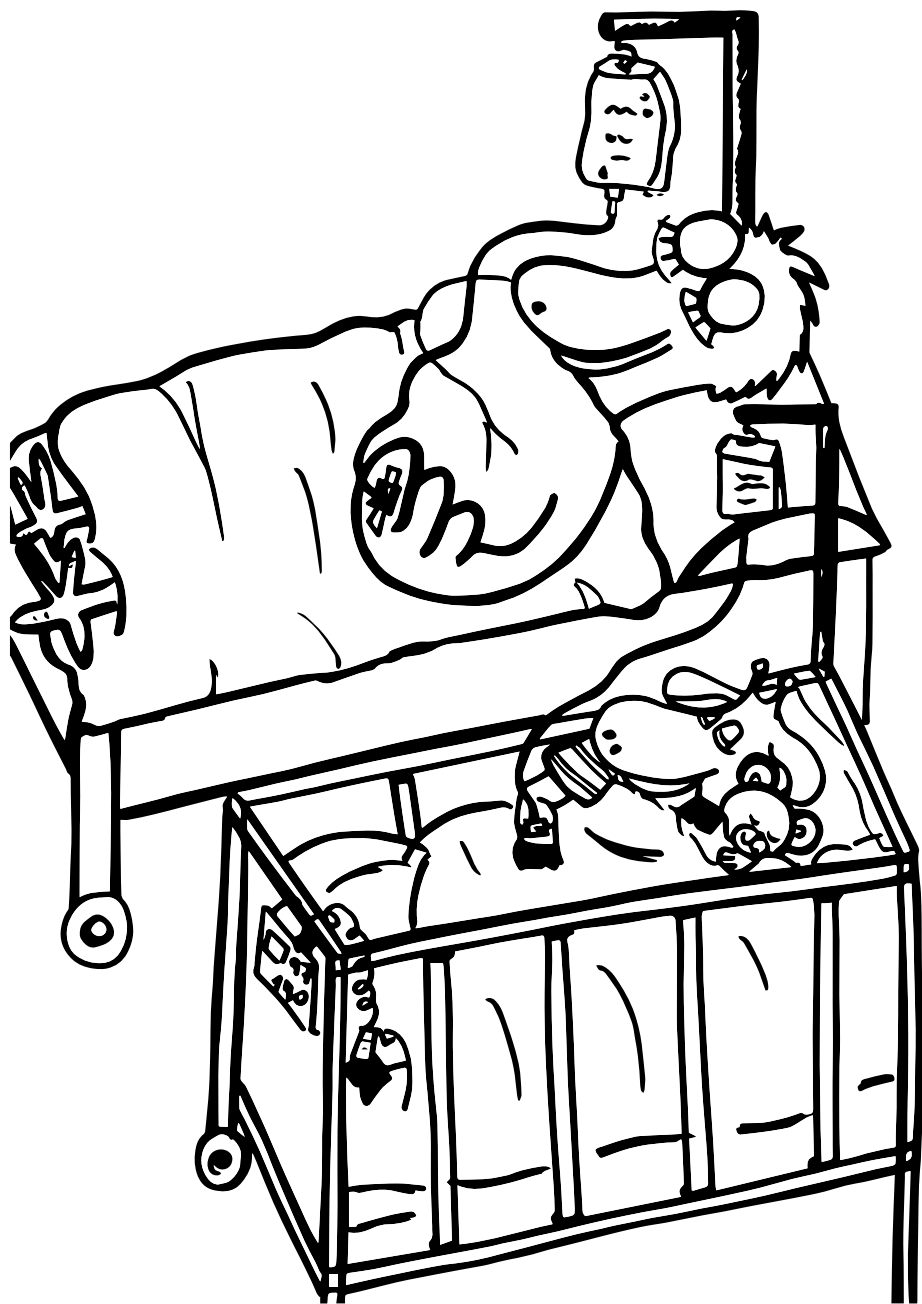

Als Raf wakker wordt, ligt hij in een grote zaal.
Daar liggen nog vriendjes in een bed.
Raf voelt zich een beetje raar, hij is nog moe en zijn keel doet wat pijn.
In Raf zijn hand zit een infuus.
Dat is nodig omdat Raf nu nog niet mag drinken.

Aan de teen van Raf zit er een knijper met een rood lichtje.
Naast zijn bed staat een klein bakje met lijnen en lichtjes en soms tuut het.
Af en toe komt de verpleegkundige naar het bakje kijken, zo ziet ze hoe snel Raf zijn hart klopt.

Mama zit bij zijn bed.
De dokter komt aan mama vertellen hoe de operatie verlopen is en wat de nazorg is.

Even later, als Raf goed wakker is, komt de verpleegkundige hem halen.
In zijn bed wordt Raf samen met mama weer naar de zevende verdieping gebracht.

Als Raf terug in de kamer komt, voelt hij zich meer op zijn gemak.
Hein het konijn is er ook al, hij ligt nog wat te slapen.
Mama gaat op een stoel zitten naast het bed van Raf.
Raf is nog heel moe.
Na een tijdje, als Raf goed wakker is, mag hij wat water drinken.
In de kamer staat er ook een televisie en als Raf niet slaapt dan kijkt hij
wat naar kabouter Plop of een tekenfilm.

Wat later mag Raf een ijsje eten, dat is goed voor zijn keel.
Soms moet gewacht worden tot de dokter nog eens langskomt om te
zien of alles in orde is.
Als Raf goed kan slikken en zijn keel in orde is, mag het buisje in zijn
hand weg. Waar het prikje was krijgt Raf een kleine pleister.

De verpleegkundige heeft nog eens in Raf zijn keel gekeken en zegt dat alles in orde is.

En dan mag Raf naar huis.

Raf trekt zijn pyjama uit en stopt alles terug in zijn koffertje.
Samen met mama gaat hij terug naar huis.

“Daag dokter, verpleegkundige, juf Olifant en Hein.”

“Daag Raf de giraf!”

algemeen ziekenhuis **sint-lucas** vzw
sint-lucaslaan 29, 8310 brugge > T 050 36 91 11 > F 050 37 01 27
info@stlucas.be > www.stlucas.be

Volg ons op sociale media

www.facebook.com/AZ.Sint.Lucas.Brugge

[@StLucasBrugge](https://twitter.com/StLucasBrugge)

[AZ Sint Lucas Brugge](https://plus.google.com/AZ%20Sint%20Lucas%20Brugge)